

rømme mig, at den Forskel i Garantikapitalerne kræver en Forskel i Pengeanbringelserne.

Det ærede Medlems (Jørgen Jensen) Forslag i det hele bundet i en Betragtning, som jeg mener er fuldkommen urigtig og uforsvarlig, nemlig denne, at af den til enhver Tid tilstedeværende Kapitalmængde her i Landet, er der visse Klasser af Befolkningen, som har Ret til at tage først, saa kan de andre komme bagefter, hvis der er noget tilovers. Medens ellers det ærede Medlem ganske sikkert hylder den fri Konkurrencens Princip, endogsaa i meget stor Udstrækning, fastholder det ærede Medlem her, at der er nogle her i Landet, som skal have først, og først naar de er fyldestgjorte, kan de andre komme til. Dem, som vil have først, behøver jeg ikke at nævne, for det fremgaar saa tydelig af det ærede Medlems hele Tale. Det er Landbruget, og jeg tør for Resten sige, at Landbruget faar saamænd ogsaa først, det faar i hvert Fald billigst, og jeg tror, at det ogsaa faar først. Men de, som altsaa skal vente til bag efter, hvis der er noget, er hele Landets øvrige Næringsliv, som dog beskæftiger et saa stort Antal af Landets Befolkning, at jeg ikke kan tro, man behøver at sætte dette Næringslivs Dyrkere i Skygge. Jeg tror ikke, at de, der deltager i dette Næringsliv, vil eller bør finde sig i at blive behandlet under denne Synsvinkel, for man siger jo nok, at det er Bankerne, man vil modarbejde, og Sparekasserne, man vil arbejde for, men Sandheden er den, at det er Bankerne, der betjener det øvrige Næringsliv, og det, der rammer Bankerne som hemmende deres Virksomhed, vil altsaa ganske simpelt ramme det Næringsliv, som støtter sig til Bankerne og til deres Bedømmelse af Forholdene. Jeg tror ikke, at det gaar an at føre den Tanke videre, at man ganske roligt kan vedtage, at nu reserverer vi visse Dele i den Udstrækning, som det passer os, som vi tager først, og saa kan de andre komme bag efter. Jeg tror ikke, det vil lykkes det ærede Medlem at vinde yderligere Tilslutning for den Tankegang.

Det ærede Medlem (Jørgen Jensen) nævnte nogle Ting, som strengt taget ikke kommer Spørgsmaalet saa meget ved. Han talte blandt andet om, hvorledes Staten nu ved at optage sit Statslaan havde berøvet disse samme Mennesker, som ikke altid kan blive ved at faa først, 60 Mill. Kr. Det er en mærkelig Egenskab, dette Statslaan har, at det tilsyneladende tømmer samtlige Kasser i Landet, først de

Kasser, af hvilke det faktisk ydes, og dernæst ogsaa alle de andre Kasser. Jeg tror, at det ikke er rigtigt, jeg tror, at man skal slaa sig til Ro med, at det i hvert Fald kun tømmer de Kasser, af hvilke det første Gang ydes, og saa tror jeg for øvrigt, at man ikke skal se saa mørkt paa denne Sag, at alle de 60 Mill. Kr., Staten saaledes laaner, dermed berøves Samfundet. I det Omfang disse Penge udgives i uproduktive Øjemed, er det selvfølgelig rigtigt, men det vil dog ogsaa være det ærede Medlem bekendt, at en Del af disse Penge vil blive udgivet til produktive Øjemed, og i saa Fald bliver de jo stadig til Nytte for Landets Erhvervsliv. Paa samme Maade vil det gaa med de Penge, som søges tilvejebragt til Kommunerne. Det er i høj Grad Meningen, at disse Penge skal tjene produktive Formaal, og for saa vidt de Formaal, de bliver anvendt til, virkelig er produktive, vil der ikke derved ske nogen Udtømmning af Landets økonomiske Evne.

Det Forlydende, det ærede Medlem har hørt, at der er Tale om at tilvejebringe en særlig Laanekasse, og at denne Laanekasse skulde udstede 5 pCts. Kasseobligationer, er rigtigt. Imidlertid foreligger der ikke noget bestemt endnu, men Forhandlingerne drejer sig om dette Punkt. Hvis det bliver realiseret, saaledes som det kunde se ud til nu, vil disse Obligationer imidlertid ikke blive sendt ud i det aabne Marked. Jeg vil indrømme det ærede Medlem, at det maaske nok vilde virke noget forstyrrende paa Obligationsmarkedet i det hele, om man fremstillede en 5 pCts. rentebærende Obligationstype. Og jeg vilde ogsaa anse det for ønskeligt, om man kunde tilbageholde denne Type; men det afhænger selvfølgelig af, hvor længe Forholdene bliver ved at være, som det er, eller om de skulde udvikle sig yderlig uheldigt. Til syvende og sidst maa man selvfølgelig bøje sig for Pengemarkedets Krav, hvis det i Længden kræver 5 pCts.-Typen. Imidlertid er det Meningen, hvis det lykkes at gennemføre Regeringens Hensigt, at Pengeinstitutterne umiddelbart skulde overtage samtlige disse Obligationer, saaledes at de ikke kom ud i Markedet, og Pengeinstitutterne skulde saa, hver for sig, tilvejebringe de fornødne Beløb, enten ud af deres kontante Beholdning eller ved Belaaning deraf.

I samme Øjeblik som det ærede Medlem (Jørgen Jensen) talte om, at det var for smaat med Penge her i Landet, generede det ham ikke at foreslaa, at vi skulde